

על הרעה בשם שטברך על הטובה.

אלא, "על קן צפור יגיעו רחמייך", מיי טעמא משתקין אותו?

פליגי בה תרי אמוראי במערבה, רבי יוסי בר אבון ורבי יומיש בר זבדיא. חדר אמר, מפני שטמיטל קנאה במעשה בראשית, כביכול הוא חס רק על מינים מסוימים.⁽⁴²⁾ וחדר אמר, מפני שעושה מדותיו [מצוותין] של הקדוש ברוך הוא כאילו נקבעו מחמת רחמיים, ואינן אלא גוררות, שקבע לישראל כדי להודיעו שהן עבדיו, ושומרם מצוותיו רק מפני ציווים, ולא מחמת טעימות.⁽⁴³⁾

זהו שליח ציבור דנחתת שירד לפני התיבה בתפילה קמיה דרביה, ואמר: אתה חמת על קן צפור, אתה חום ורחם עליינו!

אמר רביה: כמה ידע האי צורבא מרבען לרצויי לмерיה.

שאילו ליחיד מותר, איינו נחשב אפילו " מגונה".

42. המאידרי ביאר שלבני אדם יש השגחה פרטית ואילו בבעלי חיים ההשגחה על כלל המין, וכשהוא אומר "על קן ציפור יגיעו רחמייך" נראה שיש השגחה פרטית לציפור, ובכך מעורר קנאה.

וראה ביאור מהר"ל [תפארת ישראל ו]

43. הרמב"ם במורה נבוכים [ג מה] כתוב שטעם מצוח שילוח הקן היא כמו שנצטוונו שלא לשחותו אותו ואת בנו ביום אחד, משום שגם בעלי חיים יש צער בשחיטתם לעניהם, ואף שהאומר "על קן ציפור יגיעו רחמייך" משתקין אותו משום שעושה מדותיו של הקב"ה רחמיים ואינן אלא גזירות, אין הלכה כמשנה זו, כי היא

נדבה⁽⁴⁴⁾, ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד וחגigkeit חרגל, בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלות, ואת יום השבעה מששת ימי המעשה קדשת, הבדלות וקדשת את עמד ישראל בקדושתך, ותתן לנו ה' אלהינו מועדים לשם, וכו'".

מתניתין:

האומר "על קן ציפור יגיעו רחמייך" ו"על טוב יוצר שמקד" או "מודים, מודים" משתקין אותו⁽⁴⁵⁾.

גמרא:

דנה הגمرا: בשלמא "מודים, מודים" משתקין אותן, משום דמיוח כי הן רשות. ו"על טוב יוצר שמקד" נמי, משמע על הטובה ולא על הרעה. ותנו, חייב אדם לברך

40. הגר"א מחק תיבות אלו, שהרי אין מקRibין קרבנות נדבה ביו"ט. והמהרש"א ביאר שנוסף על י"ט שני, ונראה נדבה כי אין חיב מזון התורה, אלא ישראל קיבלוה עליהם בנדבה, וזהו טעם נוסף למה תקנו תפלה זו דוקא בכבול].

ובראש יוסף כתוב שככל המועדות נתנו כזכור ליציאת מצרים, והרי הם נדבת הקב"ה, כי די לעבד שרבו הוציאו לחירות.

41. חוס' [נדפסו לפני] הביאו מירושלמי שרק ביצבור איינו כופל, אך היחיד יכול לכפול דרך תחנונים, אך בגמרה הקשו מברייתא שרק נקרא " מגונה", ודיק היב"י [סא] שהבבלי סבר כי אף ביחיד משתקין אותן, שאל"כ היה אפשר להעמיד את הברייתא ביחיד, ורchner הפרי חדש